

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-17/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Marina Kosović Marković, Arme Vagner Popović, Mirjane Čačić, i Borisa Markovića, članova vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu M. H. iz Z., i po službenoj dužnosti, na sjednici vijeća održanoj 13. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je tužbom zaprimljenom u Upravnom sudu u Splitu 19. rujna 2016. pokrenuo upravni spor protiv rješenja Upravnog odjela za imovinsko-pravne poslove, prostorno uređenje i planiranje te komunalne poslove Općine T. od 25. travnja 2016. i podnio zahtjev radi ocjene zakonitosti odredbe članka 12. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu Općine Tisno (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj: 9/13., 15/13. i Službeni glasnik Općine Tisno broj 1/14. i 8/15.).

Rješenjem Upravnog suda u Splitu, broj UsIsav-403/17-5 od 16. veljače 2018., taj sud oglasio se stvarno nenadležnim u dijelu u kojem se tužba podnositelja odnosi na zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta te je predmet ustupio ovom Sudu.

Podnositelj ističe da su osporenim odredbom članka 12. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu Općine Tisno predviđena jednokratna oslobođenja od plaćanja komunalnog doprinosa za fizičke osobe koje su obveznici plaćanja komunalnog doprinosa ovisno o trajanju prebivališta na području Općine T. Poziva se na stajalište ovog Suda izraženo u presudi broj Usoz-342/13 od 28. ožujka 2014., kojim je sud ocijenio da se propisivanjem visine komunalnog doprinosa prema osobnom statusu obveznika prekoračuju zakonom propisane ovlasti. Kako je u konkretnom slučaju jedinica lokalne samouprave visinu plaćanja komunalnog doprinosa odredila prema statusnom kriteriju, odnosno prema mjestu prebivališta smatra da je postupljeno protivno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu, posebice odredbi članka 31. tog Zakona. Budući da je komunalni doprinos novčano davanje koje je vezano isključivo uz građevinu koja se gradi i davanje koje pada na teret vlasnika građevne čestice na kojoj se gradi građevina, odnosno investitora građevine, smatra da osporena odredba nije u skladu sa zakonom. Poziva se i na stajalište ovog Suda prema kojem

predstavnička tijela jedinice lokalne samouprave imaju ovlast propisati opće uvjete i razloge temeljem kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa, pod pretpostavkom da su osigurana sredstva iz kojih će se namiriti iznosi za te slučajeve, te s pozicije jednakosti pred zakonom postavlja pitanje datuma od kojeg počinje teći računanje trajanja prebivališta sa ciljem djelomičnog oslobađanja od plaćanja komunalnog doprinosa. Ističe da je osporenom odredbom predviđeno djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa za fizičke osobe koje imaju prebivalište na području Općine T. najmanje 10 godina te navodi da je od rođenja do 28. godine imao prebivalište u Općini T. Postavlja pitanje zbog čega je posljednjih 10 godina neprekidnog prebivanja na području Općine vrednije od 28 godina neprekidnog prebivanja koliko je tužitelj bio prijavljen s prebivalištem u Općini T. Kako je osporenom odredbom visina komunalnog doprinosa određena s obzirom na osobni status što zakonom nije dopušteno, predlaže da Sud osporenu odredbu ukine.

Općinsko vijeće Općine Tisno pozvano je odgovarajućom primjenom odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) da se očituje na navode zahtjeva.

Podneskom od 3. travnja 2018., predsjednik Općinskog vijeća Općine Tisno, P. J. detaljno se očitovao o navodima zahtjeva uz koji je priložio i odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu Općine Tisno kao i presude ovog Suda koje se odnose na ocjenu zakonitosti osporenog općeg akta.

Zahtjev nije osnovan.

Određba članka 12. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 9/13 i 15/13. i Službeni glasnik općine Tisno, broj 1/14. i 8/15.), u dijelu u kojem je podnositelj zahtjeva osporava, odnosno u dijelu u kojem je propisivala djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa s obzirom na prebivalište fizičke osobe na području Općine T. u vremenu od najmanje deset (10) godina, već je bila predmetom ocjene u postupku pred ovim Sudom. Presudom broj Usoz-29/16-3 od 26. travnja 2016., zahtjev je odbijen. Tom presudom, kao i nizom drugih presuda između ostalih, i presudom na koju se podnositelj poziva u svom zahtjevu, ponovljeno je stajalište ovog Suda prema kojem predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može svojom odlukom u skladu sa zakonom, propisati opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa. Predstavničko tijelo Općine Tisno osporenom odredbom članka 12. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu, kao kriterij za djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa propisalo je prebivalište fizičke osobe, što je prema shvaćanju suda sukladno zakonskim ovlastima.

Od podnošenja tužbe koja jednim dijelom predstavlja zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta, odnosno od rujna 2016. do veljače 2018., kada je predmet ustupljen ovom Sudu vrijeme potrebno da bi fizička osoba mogla ostvariti pravo na djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa skraćeno je na pet godina (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni glasnik Općine Tisno, broj 4/17.). Navedena izmjena osporene odredbe u bitnom ne utječe na njezin sadržaj. Imajući u vidu razloge zbog kojih podnositelj ovu odredbu općeg akta osporava, Sud je postupak nastavio po službenoj dužnosti.

Osim što propisani kriterij (prebivalište) za djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa smatra nezakonitim, podnositelj svojim zahtjevom također ukazuje i na nejednak položaj u kojem se nalaze fizičke osobe koje su ranije imale neprekidno prijavljeno prebivalište na području Općine T. u odnosu na osobe koje prijavljeno prebivalište na području Općine T. imaju posljednjih godina odnosno u godinama neprekidno prije obračuna komunalnog doprinosa.

Zakon o komunalnom gospodarstvu 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. proč.tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13. i

174/14) niti primjerice ne navodi razloge zbog kojih predstavničko tijelo može propisati djelomično ili potpuno oslobođenje od obveze plaćanja komunalnog doprinosa. Također ne propisuje uvjete koji moraju biti ispunjeni od strane obveznika plaćanja komunalnog doprinosa. Zakon o komunalnom gospodarstvu u potpunosti prepušta na dispoziciju predstavničkog tijela da propiše kako uvjete, tako i razloge zbog kojih u pojedinim slučajevima može odobriti oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa, bilo djelomično bilo u cijelosti.

Razlozi na kojima podnositelj temelji zahtjev nisu doveli u sumnju stajalište ovog Suda prema kojem predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave ima neprijepornu ovlast da svojim općim aktom, kao razlog za djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa propiše uvjet prebivanja na području jedinice lokalne samouprave kroz određeno razdoblje. Kraj činjenice da vrijeme trajanja prijave prebivališta, kao ni vrijeme od kada se računa prijava prebivališta kao kriterij za određivanje djelomičnog oslobođenja obveze plaćanja komunalnog doprinosa, nisu zakonom propisani, to podnositelj neosnovano osporava odredbu članka 12. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu Općine Tisno.

Iz navedenih razloga, Sud je utvrdio da osporena odredba nije u protivnosti sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03.-proč.tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13. i 174/14.).

Stoga je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 13. lipnja 2018.

vijeća

Predsjednica
Ana Berlengi Fellner, v.r.